

Retninger ere begyndte paa at lovfæste Arbejdstiden. Vi have som bekendt gjort det for unge Mennesker og for Kvinder, men vi have ogsaa gjort det paa andre Omraader. Sidste Aar vedtog vi en Lov om 8-Lukningen for Butikker. Det er ogsaa en Lov, som lovfæster Arbejdstiden. Det er altsaa ikke noget ukendt, at den danske Rigsdag beskæftiger sig med at lovfæste Arbejdstid. Spørgsmaalet er derfor kun, hvor Grænsen skal drages, og denne Grænse maa drages, hvor det er hensigtsmæssigt og rigtigt at gøre det. Jeg er ikke i Tvivl om, at det vilde være overmaade heldigt, hvis Staten for mange Erhvervs Vedkommende vilde lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen. Paa den anden Side er det maaske rigtigt, at 8 Timers Arbejdsdagen ganske i Almindelighed ikke lader sig gennemføre, i hvert Fald ikke, som Forholdene foreløbig ere her i Danmark.

Det er givet, at der er en hel Del Erhverv, som ere meget skadelige for deres Udøvere, og disse lide under Skadeligheden. Jeg skal nævne en lille Statistik — Statistik er en god Ting, man kan bevise meget ved Hjælp af den —, som vidner om, hvorledes det staar til i Øjeblikket. Jeg kan tage en Statistik, som forefindes i Statistisk Aarboek fra 1906, og som omhandler Resultaterne fra Sessionen for 20 Aar. Efter den ser det usægtelig meget sørgeligt ud med den opvoksende Ungdom i Danmark. I Femaaret 1891—95 kasseredes 22 pCt., i Femaaret 1896—1900 kasseredes 28 pCt., i 1901—05: 29 pCt., i 1904 kasseredes 32 pCt., i 1905: 32 pCt. og i 1906: 34 pCt. Disse Tal vidne om, at Ungdommen i Danmark er gaaet i høj Grad tilbage i legemlig Udvikling. Naar man undersøger, hvad Flertallet af de kasserede har lidt af, viser det sig, at det store Flertal af disse unge Mennesker blev kasseret for det, man med eet Ord kan kalde Erhvervs sygdomme — det er Sygdomme, de paadrage sig under deres Erhverv, saadanne Ting som Fod-Deformiteter. Der blev i 1906 kasseret omtrent 2,000 unge Mennesker for Fod-Deformiteter, saadanne Ting som Platfodethed, Kalveknæthed og Aareknuder, den Slags Ting, som foraarsages af, at man staar for meget. Læger, der have med disse Ting at gøre, kende en stor Mængde Eksempler paa, at unge Mennesker paadrage sig Sygdomme af for meget staaende Arbejde. Det viser sig ogsaa, efterhaanden som den industrielle Udvikling gaar frem herhjemme, at det er saadanne

Sygdomme, som ere specifikke for hvert enkelt Fag, som unge Mennesker paadrage sig, naar de have for lang og for overdreven Arbejdstid. Jeg er derfor ikke i Tvivl om, at der vilde være naaet et væsentligt Gode for Befolkningen, hvis man i en Mængde Erhverv kunde indskrænke Arbejdstiden.

Man har allerede indskrænket Arbejdstiden for Børn og unge Mennesker. Men det er et Spørgsmaal, hvornaar unge Mennesker høre op med at være unge Mennesker. De høre jo i Virkeligheden først op dermed paa det Tidspunkt, hvor deres Udvikling standser, og de ere udviklede saa meget, de kunne blive, og det er ret individuelt. Saa længe unge Mennesker udvikle sig, have de Skade af overdreven lang Arbejdstid. Jeg tror derfor, det vilde være overordentlig heldigt, hvis vi paa dette Punkt kunde finde en Vej, ad hvilken man kunde naa noget fremad. Der er ikke Tvivl om, at i saadanne Virksomheder, som have kontinuerlig Drift Nat og Dag, vilde det være naturligt at indføre 8 Timers Normalarbejdsdag.

Der er et Forhold, som gør denne Sag vanskelig. Det er nemlig ikke nok, at Staten indfører den 8 Timers normale Arbejdsdag, altsaa paabyder den, lovfæster den. Man maa samtidig sørge for, at de paagældende ikke faa et tilsvarende Hjemmearbejde, som maaske kan være lige saa skadeligt for dem, og dette er et meget vanskeligt Punkt. Jeg tror ikke desmindre, at hvis der her er god Villie fra alle Sider, vil man her kunne naa ikke lidt fremad, navnlig hvis man undersøger saadanne Virksomheder, som alle her i Tinget kunne være enige om ere saa sundhedsfarlige, at der kunde være Grund til at paabyde, at i dem maatte der ikke arbejdes mere end 8 Timer daglig. Der er sikkert en stor Mængde af den Slags Virksomheder, om hvilke alle Tingets Medlemmer, naar Forholdene blive tilstrækkeligt belyste for dem, vilde sige, at det kunde være rimeligt og rigtigt, at i saadanne Virksomheder maatte der kun arbejdes 8 Timer daglig. Jeg vil derfor ligesom de foregaaende Aar anbefale det høje Tings Medlemmer at se med Velvillie paa dette Forslag og at se at faa saa meget godt ud deraf, som det er muligt.

Jacob Christensen: Den ærede Ordfører for Flertallet sluttede sine Udtalelser med at betegne dette Forslag som et uskyldigt Forslag, og for saa vidt det ærede Medlem ved uskyldig forstod, at